

[Hans Hansen.]

forliget af 1908 og 1909 var i Virkeligheden kun Partiet Venstres store Flugt over til reaktionær Politik i Samarbejde med Højre og senere med det samme Højre af det nye Navn, nemlig det konservative Folkeparti.

Siden da har Partiet Venstre, om end med Sving til Siden nu og da med Hensyn til Luksustold, dog stadig villet hævde, at Partiet var et Frihandelsparti. Jeg hørte nu det ærede Medlem Hr. Krag sige Tak til det ærede Medlem Hr. Christmas Møller. Det forekommer mig, at de saakaldte Frihandelspartier ikke har noget at sige Tak for, det forekommer mig, at de hellere maatte ynke hinanden.

Der er jo for øvrigt ved denne Lejlighed kun Grund til at tage Hatten dybt af for det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, som har skaffet sit Parti denne store Sejr. Der er jo aldrig nogen, der har været i Tvivl om, hvad Højre før har villet, og hvad de Konservative i Dag vil med Hensyn til Told og Skatter. Der skal aldeles ikke fra min Side lyde Bebrejdelser imod det konservative Folkeparti i Anledning af dette Forlig og de Toldskatter, som nu vel desværre bliver gennemført. Det konservative Folkeparti har altid sagt til Befolkningen, at det vilde indføre Told og indirekte Skatter i stor Stil. Det var fuldkommen redelig Politik, og Befolkningen har givet det konservative Folkeparti Svaret, nemlig det Svar, at den ikke vilde give de Konservative Stemmerne, i hvert Fald ikke saa mange Stemmer, at Partiet kunde faa Magt talmæssigt til at lægge Told og indirekte Skatter paa Befolkningen — vi har jo dog Folkestyre her i Landet.

Jeg vil her, saa stærkt jeg kan, pege paa den Kendsgerning, at den politiske Kamp her i Landet har i højeste Grad staaet om Beskatningen, om Skatterne skulde være direkte eller indirekte. Det konservative Folkeparti har villet Told og indirekte Skatter, og Befolkningens store Flertal har sagt nej og givet deres Stemmer til de politiske Valgkandidater, der var Frihandelsvenner. Der er derfor intet at bebrejde det konservative Folkeparti. Noget andet er, at jeg tror, det konservative Folkeparti næsten har faaet mere Told, end det i sine vildeste Toldfantasier havde tænkt sig, og jeg tror, at et rent konservativt Ministerium aldrig havde ovovet at byde Befolkningen saa store Toldskatter, som det nu afsluttede Forlig indeholder.

Men hvis vi dernæst ser paa Partiet Venstre og Medlemmer af dette Parti,

der har været toneangivende i de afsluttende Nattemøder — vi kan godt sige Natmanøvrer —, hvad har de da faaet ud af de lange og søvnløse Nætter? Intet. Jeg spørger Partiet Venstre og det ærede Medlem Hr. Krag: Hvor er Venstres Frihandelsprincipper henne? Har Partiet honoreret Vælgerbefolkningens Tillid, da Vælgerne nægtede at give de Konservative deres Stemmer, men gav dem til Venstres Frihandelspolitik — gennem mere end to Menneskealdre er dette sket —, Partiet Venstre, som repræsenterer Centrum af dansk Landbrug, det Landbrug, der i Gerning har vist, at det er et Frihandelserhverv, Partiet Venstre, der ved sin Høvding, det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal, taler om Tilpasning af de to meget omtalte Pristal, Verdensmarkedets og det hjemlige Pristal?

Denne Tilpasning kan naturligvis kun ske enten ved at søge det hjemlige Pristal bragt ned eller ved kunstige Foranstaltninger at forhøje Prisen for Varer, som vi faar hjem fra Udlandet. Jeg kan ikke tænke mig, at Partiet Venstre vil gaa med til, at vi skal have Eksportpræmier eller Pengeinflation i stor Stil. Men dette er antagelig den eneste Maade at forhøje Verdensmarkedets Pris paa, der er sikkert kun den Vej at gaa: at søge det hjemlige Pristal nedsat saa langt, som det overhovedet er muligt, for at naa den af det ærede Medlem meget omtalte Tilpasning.

Men hvad er det nu, det ærede Medlems Parti er i Færd med at gøre? Det er at foretage en Forhøjelse af Tolden, af Forbrugsskatterne, af Benzinprisen, en Forhøjelse af det hjemlige Pristal, saa vi skal sælge billigt, men købe endnu dyrere end før. Jeg vil gerne sige til det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal som Repræsentant for den Opfattelse i sit Parti, at hvis det ærede Medlem nu stemmer for denne Lov, som tvinger dansk Landbrug til at sælge billigt og købe dyrt, saa vil jeg tillade mig at raade det ærede Medlem til aldrig mere at tage Ordet Tilpasning i sin Mund, for der skal dog vel være et Lavmaal af Forhold mellem Ord og Handling.

Det er ikke saa længe siden, at det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal fra dette Sted talte om det konservative Toldkrav og sagde, at ingen Steder i Verden har Tolden — eller, som det ærede Medlem udtrykte sig: ingen Steder har den Receipt, som de Konservative anvender, bragt bedre Forhold, men overalt i Verden, hvor den er anvendt, har den forværret Forholdene. Jeg spørger det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal: Har han siden da faaet andre og